

opusdei.org

Dan Studija na temu XXV. obljetnice ustanovljenja Prelature Opusa Dei

10 ožujka, u velikoj auli Ivana Pavla II. na Papinskom Sveučilištu Sv. Križa održao se Dan Studija na temu XXV. obljetnice ustanovljenja Prelature Opus-a Dei.

2.11.2009.

Dvadeset i pet godina nakon Apostolske Konstitucije **Ut sit**, s kojom je Ivan Pavao II. osnovao

Prelaturu Opus-a Dei, različiti stručnjaci i ličnosti Crkve sastali su se da bi produbili teološki i pravni smisao prve osobne Prelature.

Oblik osobnih Prelatura je tvorevina II. Vatikanskog Koncila, s kojom se želi potaknuti dinamiku evangelizacije u Crkvi.

Pridjev »osobna« označava da jurisdikcija Prelata nije ograničena teritorijem, već se odnosi na vjernike pripadnike više Biskupija, kojima je, radi osobnih okolnosti, potrebna posebna pastoralna briga. Oni, naime, pripadaju biskupiji na čijem teritoriju borave kao i osobnoj Prelaturi.

Kardinal Camillo Ruini, Generalni Vikar Njegove Svetosti za Rimsku Biskupiju, započeo je svoj govor zahvaljujući se Prelaturi Opus Dei »za služenje koje ostvaruje na dobit Biskupija cijelog svijeta a napose one Rimske«, i to ne samo preko službe

koju svećenici Prelature vrše u župama ili u drugim dijecezanskim službama, već napose u naporima za postizanje svetosti i u apostolatu koje svaki vjernik promovira: to je »specifično i najdirektnije pastoralno služenje Opusa Dei u biskupijama«.

U tom je kontekstu pocrtao važnost smjerova i obrazovnih sastanaka koje Prelatura održava, a »koji su usmjereni prema tome da prosvjetle potragu za svetošću i vježbanje u apostolatu«.

Kardinal Julián Herranz, umirovljeni predsjednik Papinskog Vijeća za Pravne Tekstove, usredotočio je svoje izlaganje na pripremne radove Apostolske Konstitucije »Ut sit« s kojom je Ivan Pavao II. osnovao Prelaturu Opus Dei.

Kardinal je objasnio da proces elaboracije papinske bule, ukazuje na »dubinu i kolegijalni duh s kojim

je Ivan Pavao II. pratio i vodio radove Kongregacije za Biskupe»: radilo se o širokoj konzultaciji između 2084 biskupa iz 34 nacija.

Prelat Opusa Dei, **Mons. Javier Echevarría**, objasnio je da pravni oblik osobne Prelature se najbolje prilagođava pastoralnom fenomenu koji je Sv. Josemaría Escrivá »vidio« 2. Listopada 1928. (datum osnutka Opus-a Dei): instituciju »koju sačinjavaju obični kršćani« založeni da potanko šire uvjerenje »da vjera može i mora prožeti, iznutra, čitavu ljudsku egzistenciju sa svim stvarnostima kojima je ona sastavljena: u prvom planu profesionalni rad, i općenito, obiteljski i društveni život«.

Prelatura želi na ovaj način pomoći svakome da ponovno spoji »jaz između svoje vjere i vlastite egzistencije koja je sačinjena od posla i zemaljskih briga.

»Formacija – dodao je Prelat – postaje kao zadatak koji sažima cijeli posao Opus-a Dei«, tako da bi osobe koje se približe Prelaturi »mogle djelovati na kršćanski način u profesionalnom, obiteljkom i društvenom životu, i da bi sa dobro formiranom savješću, bile u stanje slobodno se odlučivati«.

Prof. Giuseppe Dalla Torre, rektor LUMSA-e, analizirao je različita građanska priznanja Prelature Opus-a Dei.

Ona je pridonijela inovaciji u kanonskoj odredbi, ali je istovremeno, u trenutku građanskog priznanja Prelature, potakla posebnu živost i u sekularnim redovima.

Mons. Fernando Ocáriz, Generalni Vikar Opus-a Dei, govorio je o apostolatu »ad fidem« i o ekumenizmu kojeg Prelatura pokušava ostvariti na institucionalnoj razini kao i na

osobnoj razini u životu svakoga člana.

»Trajna formacija koju primaju, omogućava vjernicima Opus-a Dei da ostvaruju ono što možemo nazvati osobnim ekumenizmom« u obiteljskim, profesionalnim i društvenim odnosima.

Mons. Ocariz je naglasio da, u dijalogu sa nevjernicima kao i u onom ekumenskom, temeljna motivacija nije »želja za osobnom afirmacijom ili da prevagnu osobna uvjerenja, već kršćanska ljubav, iskrena ljubav za sve duše, kojima se želi prenijeti neprocjenjivo dobro vjere u Krista ili puninu te vjere«.

Prof. Paul O`Challagan, dekan Teološkog Fakulteta Papinskog Sveučilišta Sv. Križa, rekao je da »specifičnost rada Opusa Dei s obzirom na koncilsko učenje, nije novina njegove poruke; već činjenica da se Djelo trudi staviti u praksu

misiju Crkve i promovirati njezinu efektivnu realizaciju«.

Sa konstitucijom Prelature, »nije se radilo o tome da se ponudi naknadno teorijsko produbljivanje koncilske poruke, niti da se doda nove elemente, nego da ga se jednostavno stavi u praksu«. Misija Prelature – dodao je – »jednostavno se podudara sa misijom Crkve; njezini vjernici ništa ne mijenjaju, oni djeluju. Djelo nema neku posebnu doktrinu, neku svoju teologiju. Želi jednostavno biti mali dio Crkve«.

Profesor Eduardo Baura, koordinator Dana Studija, objasnio je da »unatoč početnoj neodlučnosti, zbog načina na koji će se pastoralna koordinacija zbivati na nivou biskupija, izbor osobne prelature pokazala se dobrobitnom za same Biskupije«.

Nakon dvadeset i pet godina, »iskustvo prve osobne Prelature

dokazuje da bi se taj oblik mogao pokazati kao vrlo učinkovit u rješavanju nekih suvremenih pastoralnih potreba, koje su karakteristične za društvo kojeg, između ostalog, određuje pokretnost osoba i multikulturalnost«.

Prof. Baura je također naglasio da uzdignuće Prelature ukazuje na svečan »ulazak nastalog pastoralnog fenomena u hijerarhiju«. Naime, Papa je onaj koji imenuje Prelata, koji pak kao i svi ordinariji, odgovara Kongregaciji za Biskupe i onoj za Evangelizaciju Naroda.